RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 126.026 van 3 december 2003
in de zaak A. 125.721/VII-27.600

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. ORIJ,
kantoor houdende te 3840 BORGLOON,
Gillebroekstraat 16

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Nepalese nationaliteit, op 20 augustus 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 14 januari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. LEMMENS, die, loco advocaat J. ORIJ, verschijnt voor de verzoekende partij en van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 9 november 2001 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 14 januari 2002 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 5 augustus 2002 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag kennelijk ongegrond was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

> "Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U, die verklaart de Nepalese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Pokhara (district Kaski). U zou tot aan uw vertrek kunst gestudeerd hebben aan de Prithivi Naratan Campus, de kunstacademie in uw wijk. Sinds 10/05/2057 (26/06/2000) zou u lid geweest zijn van de studentenbeweging van de Maobadi partij, meer bepaald van ANNFSU-R (All Nepal National Free Students Union-Revolutionary). U verklaarde in dringend beroep dat u binnen de partij geen speciale functie bekleedde en uw politieke activiteiten te situeren zijn op het niveau van uw wijk. Op 05/05/2058 (21/08/2001) zou u samen met enkele anderen een waarschuwing hebben gegeven aan een zekere S. S.. Op 07/05/2058 (23/08/2001) zou de politie naar uw huis zijn gegaan maar u zou niet thuis zijn geweest. Uw familie zou door de politie bedreigd zijn. Op 13/06/2058 (29/09/2001) zou u hebben deelgenomen aan een protestactie van uw partij in Pokhara Municipality ward n/8. Dezelfde dag zou u via de radio vernomen hebben dat het wijkkantoor door onbekenden was vernield.

De volgende dag zouden enkele politiemannen bij uw thuis zijn geweest. Ze zouden u gezegd hebben dat er een arrestatiebevel tegen u was uitgevaardigd. U en uw echtgenote zouden door de politie zijn geslagen en u zou door hen meegenomen zijn naar het politiekantoor van Gairapatan. Tijdens uw gevangenschap zou u verschillende keren zijn geslagen. Op 18/06/2058 (4/10/2001) zou u na het tekenen van een document en met de hulp van uw vader en de voorzitter van uw wijk vrijgelaten zijn. Na uw vrijlating zou u onmiddellijk naar het ziekenhuis zijn gegaan, waar uw echtgenote zou verzorgd zijn geweest. Op 20/06/2058 (6/10/2001) zou u hebben deelgenomen aan een geheime vergadering van arbeiders van een fabriek gelegen in uw wijk en na de vergadering naar het ziekenhuis zijn teruggekeerd. De volgende dag zouden er in de "Rara Noodles Factory', rellen uitgebroken zijn omdat de baas de eisen van de arbeiders zou hebben genegeerd. Dezelfde dag, op 21/06/2058 (7/10/2001) zou de politie bij uw thuis zijn geweest. Ze zouden in het bezit geweest zijn van een arrestatiebevel. U zou toen niet thuis zijn geweest, waarop uw familie door de politie zou bedreigd zijn. Uw vader zou u later in het ziekenhuis alles hebben verteld, waarop u zou besloten hebben het land te verlaten. Op 21/06/2058 (7/10/2001) zou u richting Delhi vertrokken zijn. Daar zou u ongeveer een maand bij uw oom verbleven zijn en uiteindelijk op 23/07/2058 (8/11/2001) naar Frankrijk zijn gegaan, om vervolgens door te reizen naar België, waar u op 9/11/2001 zou zijn aangekomen en dezelfde dag asiel aanvroeg.

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen aanbrengt waaruit blijkt dat er voor wat u betreft ernstige aanwijzingen zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De door u ter ondersteuning van uw asielaanvraag ingeroepen feiten zijn onvoldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève. U zou weliswaar op 14/06/2058 (30/09/2001) gearresteerd zijn door de politie omdat u ervan verdacht werd betrokken te zijn bij de vernieling van het wijkkantoor, maar u zou reeds na vier dagen zonder rechtsgevolgen en dankzij de éénvoudige bemiddeling van uw wijkvoorzitter vrijgelaten zijn. Deze feiten wijzen er allerminst op dat u door de Nepalese autoriteiten wordt gezocht op grond van verdenking van Maobadi-activiteiten. U zou uiteindelijk gevlucht zijn omdat u vernomen had dat de politie naar u op zoek was in verband met rellen die hadden plaatsgevonden in de "Rara Noodles Factory". U stelde enkel te vermoeden dat iemand uw naam had doorgegeven aan de ordediensten (zie verhoorverslag CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen kan niet worden afgeleid dat u door de Nepalese autoriteiten op nationaal vlak zou gezocht worden en u het slachtoffer was van een persoonlijke en systematische vervolging door de Nepalese autoriteiten.

Bijgevolg kan u evenmin aannemelijk maken dat u niet elders in Nepal een veilig onderkomen had kunnen vinden. Gezien uw politieke activiteiten voor de Maobadi zich op lokaal vlak situeerden, u niet nationaal actief was voor de partij en u een laag profiel had binnen de partij, slaagde u er niet in aan te tonen waarom u niet buiten uw regio van herkomst zou kunnen leven zonder risico op vervolging door de Nepalese overheid. Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat u door de Nepalese autoriteiten op nationaal vlak zou gezocht worden. Vooreerst is uw politiek engagement voor ANNFSU-R erg beperkt gebleven. U beweerde enkele keren te hebben deelgenomen aan programma's van uw partij, zou pamfletten hebben uitgedeeld en zou propaganda voor de partij hebben gemaakt. Uit uw verklaringen blijkt dat u een gewoon lid van de studentenbeweging van de Maobadi zou zijn geweest maar verder geen speciale functie binnen de partij heeft gehad (zie verhoorverslag CGVS, p. 4 en p. 5), Daarnaast blijkt dat uw problemen in Nepal van lokale aard waren en zich enkel hebben voorgedaan met (van) de politie van uw district. Uit bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt namelijk dat sympathisanten en "Low profile Maobadi" geen vrees moeten koesteren voor vervolging op nationaal niveau en ze zich in een ander district of in grote steden van Nepal kunnen (Bron: Missierapport Nepal dd maart 2002, p. 28, 29 en 34, Missie uitgevoerd door een vertegenwoordiging van CEDOCA, documentatie- en researchdienst van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen + actualisatie Missierapport Nepal, nota CEDOCA, dd. 07/06/02). U kan daarenboven ook niet aannemelijk maken waarom u niet elders in Nepal zou kunnen verblijven om op deze manier uw problemen die zich enkel op lokaal vlak situeren te ontlopen. U beweerde namelijk zelf dat het de politie van uw district is, die u zoekt en antwoordde

op de vraag waarom u niet in Kathmandu kon gaan wonen, dat u daar geen familie heeft (zie verhoorverslag CGVS, p. 9).

U beweerde verder dat er tweemaal een arrestatiebevel tegen u zou zijn uitgevaardigd, maar bracht dit niet aan om uw asielaanvraag te ondersteunen. Er dient te worden vastgesteld dat u in de loop van uw asielprocedure geen enkel document neerlegde in verband met uw aangehaalde problemen, hoewel u beweerde te zijn opgepakt, enkele dagen te zijn opgesloten door de politie en nu te worden gezocht. Uit haar vele contacten met mensenrechtenorganisaties, diplomatieke posten en journalisten kwam het Commissariaat-generaal tot de conclusie dat het hoogst merkwaardig is dat vele van de nepalese asielzoekers in België geen enkel bewijs kunnen voorleggen van de door hen ingeroepen problemen met de nepalese overheid (Missierapport Nepal dd. Maart 2002, p.25-28, missie uitgevoerd door een vertegenwoordiging van Cedoca, documentatie- en researchdienst van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen). In dit verband dient voorts te worden opgemerkt dat u tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uitdrukkelijk verklaarde dat er tijdens de vijfde maand van 2058 (augustus-september 2001) een arrestatiebevel werd uitgevaardigd ten aanzien van u en u sindsdien onderdook bij uw tante (zie verhoorverslag DVZ, nr.42, p. 12), terwijl u het bestaan van dit arrestatiebevel nergens vermeldde tijdens uw verhoor op het Commissariaat-generaal (CGVS). Daar beweerde u integendeel dat u voor 14/6/2058 geen problemen had (zie verhoorverslag CGVS, p.10), hetgeen minstens bevreemdend kan worden genoemd.

Wat het door u neergelegde document(rijbewijs) betreft, kan tot slot nog worden vermeld dat deze geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen, aangezien ze enkel uw identiteit betreft en niets toevoegt aan uw asielaanvraag die kennelijk ongegrond werd bevonden.".

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat in een enig middel de schending wordt ingeroepen van “de motiveringsverplichting (Wet van 15.12.1980) en van de beginselen van behoorlijk bestuur”; dat de verzoekende partij in een eerste onderdeel aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich bij het nemen van zijn beslissing beroept op onduidelijke bronnen, informatie, documentatie en contacten, die niet kunnen worden geverifieerd; dat ze in het tweede onderdeel stelt dat de verwerende partij “een volkomen onterechte generalisering doorvoert” en dat haar asielaanvraag ten onrechte wordt gelijkgesteld met die van andere Nepalese asielzoekers, die kennelijk ongegrond werden bevonden; dat de verzoekende partij tenslotte in een derde onderdeel betoogt dat het gebrek aan bewijzen ter staving van haar asielrelaas het gevolg is van het feit dat in haar land van herkomst geen documenten bij arrestatie worden overhandigd;

Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing steunt op het determinerend motief dat de verzoekende partij onvoldoende elementen aanbrengt waaruit blijkt dat er, in haren hoofde, ernstige aanwijzingen zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève) en dat uit de verklaringen van de verzoekende partij niet kan worden afgeleid dat zij het slachtoffer was van een persoonlijke en systematische vervolging

door de autoriteiten van haar land van herkomst; dat dit motief in de bestreden beslissing nader wordt toegelicht;

Overwegende dat de verzoekende partij voornoemd motief niet betwist; dat de commissaris-generaal op basis van dit motief alleen reeds in alle redelijkheid kon overwegen dat de aanvraag van de verzoekende partij kennelijk ongegrond is; dat immers dit gegeven zo pertinent is dat een onderzoek naar de overige grieven niet vereist is daar dit onderzoek niet kan leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie december tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

L. SCHWEIGER. **E. BREWAEYS.**